

TEATR

03-902 WARSZAWA

ul. Jakubowska 14

Nr 3 z dn. 03-99

TEATR

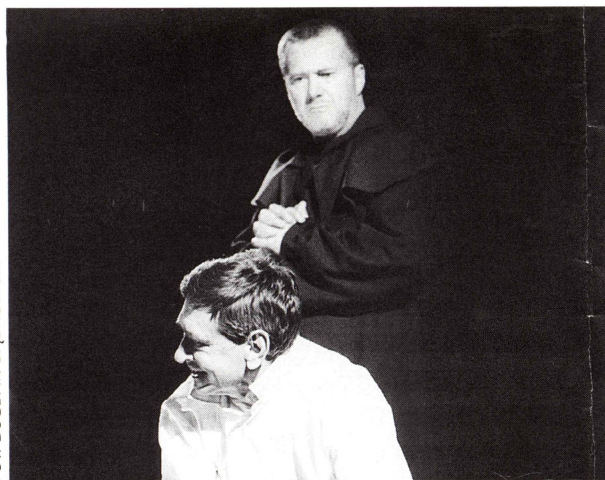
NOTY

Teatr Polski w Bydgoszczy: **DZIADY** Adama Mickiewicza. Reżyseria: Andrzej Walden, scenografia: Marian Fiszer. Premiera 12 XI 1998.

Gdyby te *Dziady* były grane na scenie teatru, nie odznaczałyby się zapewne niczym szczególnym. Ot, solidne, szkolne przedstawienie, które po bożemu realizuje kolejne sceny utworu, tak jak zostały napisane, z pominięciem Salonu Warszawskiego i większej części scen z Senatorem. Wszelako te *Dziady* grane są w kościele Apostołów Piotra i Pawła, co w istotny sposób zmienia jakość odbioru. Po prostu przestrzeń kościelna jest sama w sobie na tyle atrakcyjna, że automatycznie podnosi walory spektaklu. Myślę, że reżyser nie w pełni wykorzystał walory tej przestrzeni, choć starał się rozgrywać przedstawienie w możliwie bogatym planie. W zasadzie jest to plan krzyża: wzdłuż nawy głównej biegnie podłużny podest, który przecięty jest podestem poprzecznym, usytuowanym pod ołtarzem. Tu odbywa się niemal cała akcja *Dziadów*, począwszy od obrzędu. Owszem reżyser zaanektował jeszcze, głównie dla potrzeb części II arcydramatu, nawy boczne i znajdujące się nad nimi dwa chóry - to osobliwość architektoniczna bydgoskiego kościoła. Chcąc nie chcąc, robi to wszystko wrażenie. Ta ascetyczna inscenizacja połączona z niezwykłością i powagą miejsca sprawia, że raczej się tych *Dziadów* słucha niż je ogląda. Specjalnie zaś dobrze słucha się Konrada, który stopniowo coraz bardziej angażuje uwagę, aż w improwizacji dochodzi do prawdziwego kunsztu.

JANUSZ MAJCHEREK

FOT. BOGDAN DĄBROWSKI

Roman Gramziński (Konrad), Włodzimierz Matuszak (Ksiądz Piotr)